

Milí vištučania, drahí farníci,

deň 11. február 2013 sa hlboko zapíše nielen do dejín kresťanstva, ale aj celého ľudstva ako deň, kedy sa pápež Benedikt XVI. na základe svojho slobodného rozhodnutia rozhodol, že posledný februárový deň tohto roka sa vzdá svojho úradu. Osemdesiatpäťročný Benedikt XVI. uviedol, že cíti ťarchu staroby a že mu na riadne vykonanie úradu nezostávajú sily. Je pochopiteľné, že takúto situáciu v dnešnej dobe si nevieme ani predstaviť, nakoľko posledný pápež, ktorý sa vzdal svojho úradu bol dnes už svätý Celestín V., ktorý sa po piatich mesiacoch v roku 1294 vzdal svojho úradu námestníka svätého Petra, najmä kvôli vtedajším politickým pomerom. Možno si poviete, že dnešná doba je predsa iná, ako tá predošlá. Ale nie je tomu tak. Mnohé zahraničné, ale aj slovenské liberálne médiá už v samotný deň ohlásenia rezignácie pápeža predkladajú svojim konzumentom, ktorí bezbreho a nekriticky konzumujú každú ich informáciu ako za pravdivú, že príčinou jeho rezignácie sú najmä mocenské boje vo Vatikáne, aby tým odvrátili pozornosť konzumenta od arogancie, netolerancie, osočovania a prenasledovania zo strany dnešných politických predstaviteľov a liberálnych médií voči všetkému, čo je kresťanské. Neúcta a nezaujem o pravdu, nenávisť voči každému, kto nosí reverendu, a poukazovanie na tých, ktorí chcú žiť ako ľudia a kresťania ako na nenormálnych, neschopných, a navyše označených neslušným výrazom ako „bigotných“, to sú príčiny, ktoré viedli dnes už staručkého pápeža k rezignácii. Kto z vás by bol toleroval, ktorí máte doma starého človeka dedka alebo babku vo veku dnešného pápeža, aby sa o ňom tak nenávisťne a pohŕdavo hovorilo v médiách nielen po celom svete, ale najmä na Slovensku, kedy sme boli v posledných dňoch svedkami, že diabol s ľudskou tvárou, prostredníctvom médií rozpútal vo veriacich na Slovensku tak nekritickú vášeň a nenávisť, ako nikto predtým. Pod rúškom pokory a úsmevu za pomoci médií siať do ľudí nenávisť a neistotu. To bola tiež realita, ktorá nemalou mierou prispela k tomu, že sa Svätý Otec rozhodol tak, ako sa rozhodol. Nielen krajiny západnej Európy, ktoré sa dnes nachádzajú v hlbokom morálnom rozklade a kríze, ale aj my Slováci svojim postojom a odsúdeniami sme nemalou mierou prispeli k tomuto rozhodnutiu Svätého Otca. Áno, Európa je v tak hlbokéj hodnotovej a morálnej kríze, že sa len ťažko bude spamätávať z týchto následkov.

Ale na druhej strane Kristova Cirkev nie je len v Európe. Keď v Európe je zaznávaná a ponížovaná kvôli hlásaniu pravdy, odsudzujúca všetky hriechy proti Bohu a proti prirodzenému poriadku (eutanázie, potraty, antikoncepcie, sobášne gayov a lesbič, voľných zväzkov ...), o to rýchlejšie rastie na kontinentoch Afriky a Ázie. Čiastočne Amerika, ale je to najmä Európa, ktorá prenasleduje a cielene ničí a oslabuje všetko to, čo nejakým spôsobom súvisí s Evanjelium, či Písmom Svätým ako s niečím, s čím sa v dnešnej dobe nedá žiť. Voľnosť, nezáväznosť, strata zodpovednosti voči všetkému, pohodlnosť a neobmedzenosť vo všetkom, to sú priority dnešnej liberálnej spoločnosti, v ktorej sa nachádzame. Len hlupák si môže myslieť, že táto spoločnosť je len o liberáloch a ich úhlavných nepriateľoch „bigotných“ kresťanoch, táto spoločnosť má predsa bohaté spektrum rôznych foriem života. Ale tu chyba zo strany liberálov tolerancia a rešpekt. Myslieť si, že nový pápež po Benediktovi XVI., ktorému médiá dávajú ako mediálne klišé nálepku konzervatívny pápež, že jeho nástupca bezbreho povolí všetky tie hriechy proti Bohu, proti spoločnosti, prírode, proti ľudskosti, ale najmä proti zdravému, liberalizmom nezaťaženú, ľudskému rozumu. To sú dôvody, pre ktoré odchádza terajší Svätý Otec do ústrania, aby tam v tichu kláštora i naďalej pracoval na vynikajúcich teologických dielach, ktorých sa ešte dočkáme po jeho odstúpení, a bude svojmu nástupcovi vynikajúcim pomocníkom a poradcom v mnohých ťažkých situáciách a krízach, ktorým nový pápež bude musieť čeliť. Vstúpili sme do pôstneho obdobia, ktoré bude úplne iné, na aké sme neboli doteraz zvyknutí, pretože v tomto období na určitý čas nebudeme mať pápeža. Ale tiež sa dočkáme aj nového pápeža, ktorý Kristovu cirkev povedie v ťažkých časoch dnešnej netolerantnej a prenasledujúcej doby. Je to aj príležitosť, aby sme prestali nekriticky prijímať akékoľvek nepravdivé klamstvá prostredníctvom médií, ale aby sme si dokázali utvoriť svoj vlastný obraz a názor. Keď sa niekde povie A, musí predsa existovať niekde aj B. Ale o tomto médiá už ďalej nehovoria. Buďme múdrejší a schopnejší prijímať akékoľvek informácie od hocikoho. Ako slovenský národ kajajme sa za to, čo sme spôsobili Svätému Otcovi Benediktovi XVI., každý svojim vlastným pričinením, a modlime sa za nového pápeža.

Zehná Vás Váš duchovný otec
Alfonz Vladimír Sabo, farár

Nech potešia a radujú sa všetci, ktorým je milá moja nevinnosť. Nech stále volajú: veľký je Hospodin, dožiči šťastia svojmu sluhovi! Môj jazyk bude hlásať tvoju chválu a Tvoju spravodlivosť každý deň.

Hriešnemu v srdci kričí jeho hriech, nepozná strachu pred Bohom. Sám sebe veľmi pochlebuje, na vlastné viny nevidí. Jeho slová sú bezprávie a klam a nekoná už múdro ani dobre. Na svojom lôžku krivdu hotoví, na planej ceste zastal si a neštil sa zlého. Ó Pane, do nebies až siaha Tvoja múdrosť, Tvoja vernosť sa do oblakov tyčí. Tak ako božie vrchy je Tvoja spravodlivosť a Tvoja múdrosť ako oceán, ľudom i zveri pomáhaš, ó Pane. Veľmi je vzácna Tvoja milosť, Bože: synovia ľudskí v tóni Tvojich krídel si svoju hlavu ukryjú. Hojnosťou Tvojho domu sýtia sa a napája ich potok Tvojich slasí. Pretože pri Tebe je prameň života a v Tvojom svetle svetlo uzieme.

Prvá kniha Zalmov. "Prebásnil Milan Rúfus"

Sú obdobia, v ktorých človek častejšie rozmýšľa nad kvalitou svojho života. Odhodí masku, s ktorou je naučený žiť, a pravdivo sa pozrie na seba. Patrí medzi ne aj obdobie Veľkého pôstu. V Prvú pôstnu nedeľu sa už tradične pozeráme na Ježiša, ako jednoznačným a jedinečným spôsobom premáha diablove pokušania.

Nemali by sme si myslieť, že to bola zo strany Ježiša len bezproblémová záležitosť, akoby diablovi povedal tri naučené poučky zo Svätého písma:

Prvá: „Nielen z chleba žije človek.“ Druhá: „Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať...“ A tretia: „Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha.“ Práve naopak. Za týmito poučkami stojí jeho štyridsaťdňový pôst, jeho láska k Otcovi a ľuďom, jeho odhodlanie prežiť aj silu pokušení, aby nám bol aj v tomto podobný a stal sa pre nás vzorom. Jeho radikálny postoj je, ľudsky povedané, jeho vyznaním viery a dôvery v Otca. Je to začiatok jeho pozemskej cesty za záchranu človeka.

Z Ježišovej skúsenosti je zrejmé, že diabol útočí na tri citlivé miesta človeka. Prvým citlivým miestom sú telesné potreby. Diabol chce z Ježiša urobiť „pekára sveta“, služobníka žalúdka a konzumu. Ježiš však neprišiel na svet, aby ľuďom otváral zázračné pekárne. Prišiel, aby sytil duše, ktoré sú hladné po Bohu, pravde a láske. Na začiatku pôstu sa musíme aj my pýtať: Akú dôležitosť majú v našom živote telesné potreby a akú duchovné?

Druhým citlivým miestom človeka je problém majetku a spoločenského postavenia. Keď sa diablovi nepodarilo urobiť z Ježiša pekára, chce z neho urobiť miliónára. Má len jednu podmienku: aby sa mu klaňal. Je to azda príjemné, keď človek má veľa a veľa znamená. Ale za akú cenu sa to dá dosiahnuť? Nie aj za takú, že človek zapredá seba, svoju časť, rodinu a aj vieru, len aby mal čoraz viac? Nie je to za cenu, že sa začne klaňať ľuďom, veciam a sebe?

Tretím citlivým miestom je túžba po výnimočnosti. Diabol chce, aby Ježiš zoskočil z chrámu. Nepodarilo sa mu z neho urobiť pekára, ani miliónára, tak chce z neho urobiť kaskadéra. V reálnom živote niekedy kaskadéri za svoju odvahu zaplatia aj životom. Zaplatiť životom môže však aj ten, kto sa správa ako kaskadér vo vzťahu s Bohom, hazarduje s jeho prikázaniami, so sviatostným životom, s celým svojím zameraním na Boha.

Ktosi povedal, že kto ide s diablom do hostinca, vždy musí platiť účet. Pôstny čas je vhodný na to, aby sme prosili Ježiša o silu odmietnuť tieto pozvania.

MARIÁN ŠURÁB

„Nový človek nosí na svojom tele Kristove rany. Bolestne nosí vo svojom srdci túžbu po plnosti života, dokiaľ nevzkročí bránou telesnej smrti do žiary večného jasu.“

Sv. Edita Steinová

Kto denne zo srdca vraví: „Pane, buď vôľa tvoja“, môže dúfať, že si nepomýli Božiu vôľu, ani vtedy, keď už nebude mať vnútornú istotu.“

Sv. Edita Steinová

Na nebi sú miliardy hviezd, a každá je jedinečná. Miliardy ľudí je pripútaných k planéte Zem, a každý je jedinečný, fantastický. Hviezdy svietia a skrášľujú nebo, aj keď sú noci, keď je ťažké veriť na svetlo.

Minulý jar som začul jednu kvetinku hovoriť: „Čo je tým ľuďom? Stavajú stále viac fabrik, viac ulíc, stále väčšie mestá, vyrábajú čoraz zákernejšie zbrane. Sejú smrť pre ľudí, zvieratá aj rastliny. Stromy sa rúbu, vtáky sú vydesené. Čo je tým ľuďom? Kazia vzduch, ktorý dýchajú, a otravujú vodu, ktorú pijú. A potom utekajú na priemyselné veľtrhy, aby tam ponúkali najnovšiu techniku.“

Kvetinka sa odmlčala. A po chvíľke povedala:

„Nie som azda pekná? Pozri sa na tie lístky, stonku, lupene a malé srdiečko v mojom kalichu. Vieš, keď ku mne prídu na návštevu včielky, rozprávame sa o tom, akí sú ľudia hlúpi.“

Phil Bosmans „Mám ťa rád“

Sväté omše v 1.pôstnom týždni - (C)

18.II. pondelok « *Missa tridentina* »

17.00 Za farníkov

19.II. utorok

17.00 Za Ľ Alžbetu Nemcovú – 1. výročie

20.II. streda

17.00 Za Ľ Rudolfa a Helenu Polákových a zaťov Františka, Jozefa, Silvestra a Štefana

21.II. štvrtok

17.00 Za Ľ Rudolfa Kosnáča a rodičov

22.II. piatok

16.15 Krížová cesta

17.00 Za Ľ Ferdinanda a Viktóriu Grancových a syna Antona

23.II. sobota

11.00 Na poďakovanie Božskému Srdcu Ježišovmu a Panne Márii za dožitých 80 rokov

Upratovanie kostola č.d. 325-352

24.II. Druhá pôstna nedeľa – (C)

08.00 Za Ľ P. Fidela Ambróza Jurčoviča OFM
Lektori: Macáková E., Jelínek L.

10.00 Za farníkov

Lektori: Polakovičová Z., Polakovič P.

14.00 Krížová cesta

Liturgický kalendár

18.II. pondelok

sv.Mária Bernadeta Soubirousová, panna

19.II. utorok

bl. Konrád z Piacenzi, pustovník

20.II. streda

sv.Euleter, biskup, bl.Hyacinta Martová

21.II. štvrtok

sv. Peter Damiáni, biskup a učiteľ Cirkvi

22.II. piatok

Katedra sv.Petra, apoštola

23.II.sobota

sv.Polykarp, biskup a mučeník

Udržuj svoj vnútorný oheň

Pre spisovateľa Henriho Nouwena znamená duchovný život udržiavanie ohňa, ktorý horí vo vnútri v každom z nás. Tvrdí, že veľa ľudí vyhaslo preto, lebo dvere svojej pecky príliš otvorili a tak žiara nemohla zostať dnu. Ľudia sa rýchlo menia na popol. Duchovný život pre mňa znamená udržiavať svoj vnútorný oheň.

Stopy detstva

Kde si sa ako dieťa najlepšie cítil?

Aké hry si sa najradšej hrával?

Ktorá rozprávka bola tvoja najobľúbenejšia?

Aké príbehy si mal rád?

Aké si mal vzory?

O čom si sníval?

Čo si chcel prevziať zo života tých, ktorí ťa fascinovali?

Čo si mal rád - prírodu, bohoslužby, hru, hudbu, maľovanie?

Pokús sa v odpovediach nájsť sám seba a v sebe pôvodný a neskrešený Boží obraz.

Životné sny

Skús z pohľadu svojich životných rán a snov charakterizovať dve veci: tvoju charizmu a stopu tvojho života. Nerozmýšľaj dlho, lež spontánne napíš, aké pocity v tebe vyvolajú! Príklad stopy života: „Nadviazať vzťahy
- prebudiť k životu - zmieriť iných - rozšíriť obzory
- ponúknuť domov - prijať vyhnanco - utešiť smútiacich - narovnať ponížených - vytvoriť krásu – osladiť život.

Otvor svoje srdce

Správne hovoriť znamená otvoriť svoje srdce iným a dovoliť im do neho vstúpiť, hovoriť tak, aby sa vzťah s nimi upevňoval a rástla ich dôvera. Hovoríme a odrazu prská pancier, čo obopína naše srdce.

Dovolíme inému človeku podieľať sa na našich citoch, hlase, súhlase. Porozumenie dvoch ľudí vzniká v jednote rozhovoru so srdcom, keď svojim citom prepožičiame hlas.

Nebo a zem sú jedno

V určitom okamihu sústredenia splynú minulosť a budúcnosť v jedno. Mlčky sa môžeme usilovať žiť prítomný okamih. Vynorí sa pocit, že čas a večnosť sú jedno a to isté. Najväčšie tajomstvo času je, že večnosť vstupuje do prítomnosti, beh času sa na okamih stratí a zdá sa, že čas zostal stáť. Vtedy tušíme, že nielen nebo a zem tvorí jeden celok, ale aj čas a večnosť, človek a Boh.

Angelus Silesius to vyjadril nezabudnuteľnou myšlienkou:

„Čas je ako večnosť a večnosť ako čas, pokým ty sám nerobíš rozdiel, ja tiež som večnosť a keď opustím čas, ja v Bohu a Boh vo mne sa v jedno spojí.“

Anselm Grün „Malá kniha o šťastí“

Výzva k bdelosti. A nie je to výzva iba k bdelosti. Ježiš hovorí o meradle, ktorým sa bude súdiť. Naša spása nebude závislá len od dodržiavania Desiatich Božích prikázaní, ale aj od skutkov milosrdenstva a lásky. Lebo v nich je naplnený Dekalóg. Prikázanie lásky sa najdokonalejšie naplňa v službe núdznym. Toto je identifikačný znak kresťana.

Boh chce, aby iní skrze nás zakúsili Božiu lásku. V takej láske k blížnemu sa potom človek nestretá len s trpiacim, ale so samotným Bohom. Dotknúť sa týchto skrytých rán ľudí v tomto svete znamená dotýkať sa živého Krista.

Milovať blížneho nie je iba morálka, ale je to sprítomnenie Boha v tomto svete. Lebo Božia láska je v tomto svete zadarmo. A práve jeho neprítomnosť v nás spôsobuje toľko bolesti v tomto svete.

Boh niekedy zasahuje doprostred každodenného života, ktorý prebieha bez Boha, ako za Noemových čias. Tvárou v tvár Bohu sa nebude vyjednávať, žiaden ľudský úsudok nebude spolurozhodovať, nijaké prosby. Len okamih a výsledok mojej viery.

Dnes sa možno ešte môžeme konfrontovať so slovami: „bol som hladný... a dali ste mi jesť?“ Dnes ešte máme nádej.

Luboš Onderčín „V hĺbinách slova“.

Modlitba o dar rozlišovania

Pane Ježišu,

ty vieš, že v našom srdci pôsobí dobrý i zlý duch, ty vieš, že sme deň čo deň vystavení pôsobeniu našich vnútorných hnutí, to je realita nášho života. Viem a verím, že tým, čo milujú teba, všetko posluží k dobrému. Prichádzam k tebe v túto chvíľu a úprimne prosím o dar tvojho Svätého Ducha.

Nech ma vedie tvoj Duch; nech mi je svetlom, silou i múdrosťou. Nech sa rozhodujem v ňom, s ním a pre neho. Nech ma učí rozoznávať, čo ma v mojom srdci, v mojich citoch a hnutiach, v mojich myšlienkach, slovách, skutkoch, vzťahoch k tebe vedie a čo ma od teba odvádza. Dobrý Ježišu, vieš, že bez tvojho Ducha sa nezaobídem, ak ťa chcem vždy a vo všetkom nasledovať. Ty poznáš, aký som slabý a krehký, no vždy ma posilňuje prísľub tvojej milosti, lebo ku mne hovoríš: Stačí ti moja milosť! Neprestávaj ma, prosím, obdarúvať milosťou svojho Ducha, aby som v pokore a v dôvere mohol prežívať svoj kresťanský život. A keď prídu chvíle temnoty a bezmocnosti či bezútešnosti, príď mi, prosím, ty sám na pomoc, lebo ty víťazíš v mojej slabosti; s tebou sa všetko mení v mojom živote na milosť. Mária, Matka dobrej rady, príď mi na pomoc, neprestávaj za mňa prosieť, aby som vždy mohol byť tvojím a aby som vždy bol v spoločenstve s tvojím Synom a mojím Pánom, Ježišom Kristom. Amen

Jozef Šuppa SJ

Poľovník

Jeden mladý Ind sa vybral k rieke na divé kačky. Vyzbrojil sa prakom a na brehu si nazbieral niekoľko žabic. Začal ich hádzať celou silou. Mieril najmä na kačky, ktoré si nerozvážne voľkali na brehu rieky.

Vyhodené kamene žblnkli a skončili v hlbokej vode. Iba dvoma žabicami smrteľne zasiahol dve kačky, ale aj tieto kamene skončili v rieke.

Mladík sa vrátil do mesta s dvoma kačkami v batohu a s jednou žabicou v ruke.

Neďaleko bazáru ho zastavil klenotník a prekvapene zvolal: „Chlapče, veď ty máš v ruke diamant, ktorý má hodnotu najmenej tisíc rupií!“

Mladý poľovník zbledol a zúfalo zvolal: „Som ja ale hlupák! Diamanty som použil na to, aby som zabil dve kačky... Keby som sa bol na ne dobre pozrel, bol by som teraz boháčom a takto mi ich všetky odniesla voda!“

Každý náš deň je ako vzácny diamant. Dôležité je uvedomiť si to a nepremárniť poľovačkou.

Bruno Ferrero „Niekedy stačí jeden slnečný deň“

Rok nad evanjeliom

Odpusť nám

Dramatik Jean Anouilh opisuje trochu drsno v jednej hre posledný súd, videný očami niektorých veriacich ľudí, ktorí sa považujú za jediných hodných večného života. Ľudia stoja natlačení a čakajú, kedy sa súd začne. Netrzeplivo prešľapujú, hoci sú presvedčení, že majú zaistené miesto. Naraz v nich začne hľodať nepokoj. Príde im na myseľ: Čo urobí Boh s hriešnikmi? Odpustí im? Niektorých hriešnikov v zástupe poznajú. Po chvíli sa zarazia. Niektorí sa rozhorčia a začnú nahlas kričať: „Ako to, že aj tento má byť s nami?! A tomuto má byť tiež odpustené?! Nechce sa nám veriť! Tomu sa nesmie odpustiť! Ten nesmie byť s nami!“ V niektorých vrie žľč a kričia čoraz hlasnejšie. Keď vidia, že Boh odpustil aj veľkým hriešnikom, aj takým, ktorí im ublížili, zanevrú naňho. Neodpustili svojim vinníkom. Ako sa môže odpustiť im samým? Veď sa modlievali: „odpusť nám, ako i my odpúšťame“. Alebo sa vari modlili: „neodpustíme, aj keď sa potom nám neodpustí“?!

Akým zvláštnym spôsobom nám Ježiš pripomína, že máme odpúšťať jeden druhému. Urobil to ako samozrejmosť. Vložil túto klauzulu do našej dennej modlitby, aby vložil náš údel do našich rúk. „Odpusť nám, ako i my odpúšťame...“

Všetci sme hriešni. Všeci sme dlžníci voči Bohu - dlžníci, ktorí nie sú schopní zaplatiť svoju dlžobu. Boh nám mal odpustiť naše viny bez podmienky? Aj vtedy, ak prechováame nenávisť v srdci? Odpustenie z Božej strany je neslýchaný čin pre nás osobne. Ale Pán Boh chcel, aby jeho odpúšťanie malo aj význam sociálny, pre dobro a pokoj všetkých. Boh nám odpúšťa, ale chce, aby sme odpúšťali aj

my. A chce, aby sme si to denne pripomínali. Láska sa nedá rozdeľovať. Nemožno žiť súčasne v pokoji odpustenia s Bohom i v nepokoji nenávisťi voči ľuďom.

Neuveď nás do pokušenia

Svätý František Assiský mal zlého otca, ale dobrú matku. V jeho životopise hovorí o tom brat León: „Raz ráno vydávali sme sa na cestu hlásať po dedinách Dobrú zvesť. Tu si František naraz pomyslel na matku a otca a začal vzdychať:

„Ach, ešte sa mi ich nepodarilo zmieriť! ,Koho? O kom to hovoríš, brat František?‘ ,O svojom otcovi a matke. Už roky vo mne bojujú, a ver mi, tento boj, to je celý môj život! Môžu na seba vziať rozličné mená: Boh a satan, duch a telo, dobro a zlo, svetlo a tma - stále ostávajú mojim otcom a matkou. Otec kričí: Zarábaj peniaze, obohacuj sa, vymieňaj zlato za erby! Iba boháč a urodzený si zaslúžia žiť. Nebuď dobrý! Ak ti vyrazia zub, vylom im čeľuť! Nesnaž sa, aby ťa ľudia mali radi, ale aby sa ťa báli! Neodpúšťaj! Udri! A hlas zhrozenej matky mi hovorí tichučko, aby to otec nepočul: Buď dobrý, môj František! Miluj chudobných, maj rád pokorných a vydedencov. Odpúšťaj tým, čo ťa urazili. Otec a matka bojujú vo mne a ja vynakladám úsilie, aby som ich zmieril. Ale oni nie a nie sa zmieriť, brat León! A ja trpím...“

Nielen František zápasil. Zlé nápady a pokušenia doliehajú na všetkých. Každý z nás pozná svoje slabosti. Každý vie, kde, kedy a akým pokušeniam podlieha. Je to náš denný údel. Bez Božej sily a pomoci by nik z nás neobstál. Preto sa denne modlíme a prosíme: „Neuveď nás do pokušenia...“ Nestrp, aby sme boli uvedení do pokušenia... Chráň nás proti zlu, ktoré nás obklopuje a ohrozuje. Chráň nás proti zlému, čo na nás striehne. Pomôž našej slabosti a zľutuj sa nad nami.

Pokúšenie... Môže striehnuť zvonka, ak je mimo nás, alebo sa rodí v nás samých. Môže vystúpiť ako zlý nápad, zlá myšlienka. Často je to nečakané a prekvapí nás to, lebo možno vôbec nesúvisí s našim duševným rozpoložením v danej chvíli. Tak sa nám vtiera myšlienka na pomstu, škodoradosť, závisť. Sťažuje nám to niekedy ešte i modlitbu.

Sú pokušenia, ktoré je najlepšie nevšimnúť si. Sú to chvíľkové, takmer hlúpe nápady. Netreba týmto prelietavým myšlienkam pripisovať význam. Ktosi sa prišiel poradiť v tejto veci k učiteľovi duchovného života. Zašli na terasu domu a učiteľ hovorí žiakovi: „Chyť do hrsti vietor!“ „To nejde,“ dostal odpoveď. „Ako chceš teda chytiť a zadržať každú myšlienku, keď len preletí myslou?“

Jestvujú však aj pokušenia, ktoré sú vážne a mnoho od nich závisí. Grécky výraz peirazmos je viac než pokušenie, ako ho bežne chápeme. Je to tvrdá skúška. Ide v nej o to, či obstojíme pred Bohom v danej situácii. Môže to byť nielen pokušenie proti láske alebo čistote, ale i prenasledovanie, choroba, utrpenie. To všetko môže byť pre nás pokušením - tvrdou skúškou. V modlitbe neprosíme, aby nás Boh ochránil od všetkých skúšok - celý náš život je skúška. Dokonca skúšky nám často osožia - sme v nich a po nich obozretnejší a skromnejší. V modlitbe prosíme o ochranu v skúške, aby nebola nad naše sily. „Modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia!“ (Lk 22,40)

Ak som dosť pokorný, budem sa vedieť modliť za ochranu pred pokušením.

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku